

РЕШЕНИЕ

№ 8548

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **3198** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Медия груп 24“ ЕООД против решение № РС-134-(1)/20.10.2022г. на председателя на Патентното ведомство (ПВ) на Република България, с което марка „plovdiv24.com Всичко за П. на едно място“, с рег. № 70488, комбинирана, е отменена за услугите, за които е регистрирана. Жалбоподателят намира, че решението е неправилно и необосновано, постановено в нарушение на материалния закон. Посочва, че обжалваното решение се позовавало на неотнормирана съдебна практика, която се отнасяла за регистрирани марки за стоки, а не и за услуги. Неправилен бил изводът на административния орган, че марката не е присъствала на пазара, а същата била използвана „символично“, като във връзка с това органът не предприел дължимата процесуална активност, за да установи релевантните за случая факти. Макар правилно да е определен релевантният времеви период, не е спазено изискването, съдържащо се в чл. 21, ал. 5 ЗМГО, като по-конкретно не са съобразени мястото и естеството на употреба на марката. Жалбоподателят излага доводи, че представените доказателства от „Медия груп 24“ ЕООД показвали, че марката е била използвана не само в релевантния период, но и извън него, като тази употреба е била интензивна и непрекъсната. Твърди и, че марката е използвана в значителен обем, като това било видно от посещенията на сайта. Претендира разноски.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Намира, че тя е немотивирана и бланкетна. Поддържа, че преценката за реалното използване на марката следва да се базира на всички относими доказателства, които показват дали търговското

използване на марката е действително и по-точно дали това използване е довело до създаване или поддържане на пазарни дялове спрямо услугите, за които регистрацията на марката осигурява защита. Посочва, че в административното производство жалбоподателят не е доказал реалното използване на марката, като от негова страна не били представени доказателства, които да обосноват различен извод. В тази връзка моли съда да отхвърли жалбата, а в случай, че отмени оспореното решение при произнасяне по отправените претенции за разноски да вземе предвид разпоредбата на чл.84, ал.5 от ЗМГО. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна (ЗС) „168 часа“ ЕООД чрез пълномощника си изразява становище за неоснователност на жалбата и моли съда да я отхвърли. Счита, че е останало недоказано твърдението на жалбоподателя за реалното използване на марката за всички услуги, за които е регистрирана. Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, и като взе предвид указанията, дадени с решение № 2761/18.03.2025 г. по адм. д. 9852/2024 год. на Върховния административен съд (ВАС) на основание чл.224 АПК, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в законоустановения двумесечен срок по чл. 84, ал. 1 от ЗМГО. Поради това, тя е процесуално допустима. Разгледана по същество, е основателна.

Производството пред административния орган е образувано по искане с вх. № ВГ/Н/2007/98981-(3)/16.09.2021г., подадено от „168 часа“ ЕООД, за отмяна на регистрацията на марка с рег. № 70488 „P.com Всичко за П. на едно място“, комбинирана, за всички услуги от класове 35, 38 и 41 на Международната класификация на стоките и услугите (МКСУ), за които е регистрирана, поради неизползване на марката. Искането е с правно основание чл.35, ал.1, т.1 във вр. с чл.21 от ЗМГО и е обосновано с твърдение, че от датата на регистрацията на процесната марка - 06.07.2009 г. до момента на подаване на искането са изминали повече от пет години, в които марката не е реално използвана за услугите, за които е регистрирана. С възражението си маркопритежателят представил доказателства, относно които искателят изразил становище, че от тях не ставало ясно с кои конкретни услуги на марката тези доказателства се свързват, не се доказвало, че на уебсайта „plovdiv24.bg” действително е публикувана информация или са предоставяни услуги от класове 35, 38 и 41. Представената кореспонденция по имейли, пет от представените фактури, както и представените договори били извън релевантния период, а останалите четири фактури, макар и да били от релевантния период, не доказвали, че са за рекламни услуги, които са предлагани на цитирания сайт. Искането на молителя „168 часа“ ЕООД било разгледано от състав на комисия, определена със заповед № 3-577-(1)/09.09.2022г. на председателя на Патентното ведомство. С оспореното решение председателят на ПВ отменил на основание чл.76, ал.7, т.3 от ЗМГО регистрацията на марка с рег. № 70488 „P.com Всичко за П. на едно място“, комбинирана, за всички услуги от класове 35, 38 и 41 на МКСУ, за които е регистрирана.

В мотивите на решението се посочва, че от представените доказателства не може да се установи, че процесната марка е използвана реално в търговската дейност на територията на Република България в релевантния период 16.09.2016 г. - 16.09.2021 г., във връзка услугите от класове 35, 38 и 41 на МКСУ, за които е регистрирана. Сайтът plovdiv 24.bg е регистриран и поддържан от „Медиа груп 24“ ЕООД за периода от 21.09.2007 г. до 21.09.2021 г. Няма доказателства на него в действителност е публикувана информация или са предлагани каквито и да е услуги от класовете 35, 38 и 41. Издателят на оспорения акт приел, че представените доказателства за използване извън петгодишния релевантен период са неотнормими и не могат да бъдат свързани с данни за използване в неговите рамки. Относно датирания в рамките на релевантния период приел, че с

оглед стойността на фактурите и честота на отразените продажби марката е била използвана символично. Посочва се в тази връзка в мотивите на оспорения акт и, че не са представени допълнителни материали, които да доказват, че отразените услуги са реализирани под знака „plovdiv24.com Всичко за П. на едно място“. По тези съображения приел, че не може да се направи извод, че марката е присъствала на пазара.

В производството пред съда са приети заключения на съдебно-счетоводна, съдебно-техническа и съдебно-маркова експертиза. В първото от тях вещото лице посочва, че за осъществяваните дейности по сключените от жалбоподателя договори били издадени 178 данъчни фактури, надлежно осчетоводени и попадащи в релевантния за спора период 16.09.2016 г. – 16.09.2021 г. От тях, през 2016 г. са издадени: 9 бр. за публикации и 4 бр. за рекламни услуги; през 2017 г. – 34 бр. за публикации и 1 бр. за рекламни услуги; през 2018 г. – 15 бр. за информационно обслужване и 16 бр. за публикации; през 2019 г. – 35 бр. за информационно обслужване и 1 бр. за рекламни услуги; през 2020 г. – 35 бр. за рекламно обслужване и през 2021 г. – 28 бр. за информационно обслужване. Сумирани по дейности фактурите, издадени през процесния период са общо 113 бр. за информационно обслужване, 59 бр. за публикации и 6 бр. за рекламни услуги.

Съдебно-техническата експертиза изследва въпроси по поддръжката и публикациите на регистрираната онлайн страница plovdiv24.com, използвайки за отговорите си платформата Wayback machine. Вещото лице е посочило в заключението си, че Wayback Machine представлява онлайн архивираща услуга, която позволява на потребителите да виждат архивирани версии на уеб страници през времето, предоставяйки някаква цифрова история на интернет. От това заключение става ясно, че домейн адресите plovdiv24.com и plovdiv24.bg водят към една и съща страница. По отношение на домейна plovdiv24.bg се установяват няколко месеца през процесния период, в които няма архивирани дати с активни публикации, а по отношение на другия домейн plovdiv24.com тези месеци са повече. От извършените изследвания и събраната информация вещото лице е направило извод, че на страницата с двата домейн адреса, за процесния период са публикувани статии, новини, информация, реклами и други писмени материали в електронен вид за датите, за които се съдържат данни в архива на Wayback machine. Тъй като Google Analytics съхранява данни само 26 месеца назад, е изготвено допълнително заключение след предоставен достъп до Google акаунта на plovdiv24.bg. В него е установена информация за целия период, като са отразени броят на посещенията в сайта по дни през процесния период, както и присъствието на статиите на страниците plovdiv24.com и plovdiv24.bg. Посочено е също, че броят на посещенията на сайта през м. март 2020 г. е 3 433 659.

Съгласно заключението на съдебно-марковата експертиза, тъй като не е налице пълна идентичност при съпоставяне на plovdiv24.com и plovdiv24.bg, то съответно не може да се предположи, че използването на „plovdiv24.bg Всичко за П. на едно място“ представлява несъществено изменение на вида, за който е регистрирана марката. Вещото лице съобрази заключенията по другите две експертизи и приело, че мястото на използване на марката е Република България, като plovdiv24.com пренасочва директно към plovdiv24.bg. Въз основа на анализ на данните за осъществяваната от жалбоподателя дейност, вещото лице заключава, че марката „plovdiv24.bg Всичко за П. на едно място“ е използвана за услугите, за които е регистрирана, в достатъчен обем, който да обоснове реалното ѝ използване през периода от 16.09.2016г. до 16.09.2021г.

При така установените обстоятелства и като прецени на основание чл. 168, ал. 1 от АПК законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, съдът в настоящия състав приема, че обжалваното решение е издадено от компетентен административен орган - председателят на ПВ в пределите на неговата материална и териториална компетентност,

съгласно чл. 76, ал. 8 във вр. с ал. 7 от ЗМГО.

Доколкото в специалния закон не са предвидени конкретни изисквания за форма на административния акт, следва да са били спазени регламентиранияте в чл. 59, ал. 2 от АПК. В случая обжалваното решение е издадено в писмена форма, като съдържа всички изискуеми реквизити, в това число и фактически и правни основания.

При издаване на оспорения акт не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Административното производство е образувано по реда на чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗМГО за заличаване на регистрацията на атакуваната марка. След положителна преценка за допустимост на искането, същото е разгледано по същество. Спазена е процедурата по уведомяване на притежателя на марката за постъпилото искане за заличаването ѝ, като на същия е дадена възможност за подаване на възражение, съгласно изискванията на чл. 76, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от ЗМГО. Определеният по надлежния ред (чл. 69 от ЗМГО) състав по спорове е изготвил становище по чл. 76, ал. 7, т. 3 от ЗМГО за вземане на решение за заличаване на регистрацията на марката за всички стоки или услуги. Въз основа на това становище е издаден и оспореният административен акт.

Наред с това, в производството пред съда бяха установени нови релевантни обстоятелства, обосноваващи извод по приложението на материалния закон, различен от формирания в производството пред административния орган. Съгласно чл. 35, ал.1, т.1 ЗМГО, регистрацията на марка се отменя по искане на всяко лице, когато марката не е била използвана съгласно чл. 21 от същия закон, а именно, когато в срок 5 години от датата на регистрацията притежателят не е започнал реално да използва марката на територията на Република България във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от 5 години. Регистрацията може да бъде отменена, ако не съществува основателна причина за неизползването - ал. 1; според ал. 3, за реално използване по смисъла на ал. 1 се счита и: 1. използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който е била регистрирана, независимо дали видът, в който се използва, е регистриран като друга марка на същия притежател; 2. поставянето на марката върху стоките или върху тяхната опаковка в Република България, независимо от това че са предназначени само за износ като използването на марката със съгласието на притежателя се счита за използване от самия него – ал. 4. Съгласно чл. 21, ал.5 ЗМГО, при преценката на реалното използване се вземат предвид мястото, продължителността, обемът и естеството на употреба на марката за стоките или услугите, за които е регистрирана.

В случая, подателят на искането се явява "всяко лице", т. е. не е необходимо доказването на конкретно качество в хипотезата по чл. 35, ал. 1, т. 1 ЗМГО. От датата на регистрацията на марката /06.07.2009 г./ до подаване на искането за отмяната на тази регистрация са изминали 5 години. Следователно, както е приел административният орган, искането е допустимо. За да се отхвърли искането следва маркопритежателят да докаже, че в релевантния петгодишен период – петте години, предхождащи датата на подаване на искането за отмяна на регистрацията на марката, а именно от 16.09.2016 г. до 16.09.2021 г., марката е била използвана за означаване на услуги от клас 35, 38 и 41 МКСУ, за които е регистрирана, като това използване е извършвано от него или от трети лица с неговото знание; използването да е в обеми, позволяващи създаването и запазване на пазарен дял в съответния сектор, т. е. създаване на отличителност на марката по отношение на тези услуги, позволяваща на потребителите да ги разграничават от същите или сходни услуги, предлагани с други марки.

С решение № 2761/18.03.2025 г. по адм. д. 9852/2024 год. на ВАС делото е върнато за ново

разглеждане с указания, задължителни на основание чл. 224 АПК. Съгласно чл. 226, ал.1 АПК, в този случай разглеждането на делото започва от първото незаконосъобразно процесуално действие, послужило за връщането му. В случая, предвид дадените указания и извършената съдебно-маркова експертиза с допълнително заключение към нея, следва заключението по същата да бъде изследвано, като съдът също е необходимо да представи мотиви относно преценката на доказателствата и съответно, законосъобразността на оспорения акт, при отчитане на разпоредбата на чл. 21 ЗМГО и релевантна практика на Съда на Европейския съюз (СЕС).

Съгласно разбирането на СЕС, установено с решението от 11 март 2003 г. по дело C-40/01, Ansul, реалното използване на марката значи действителното ѝ използване, не само символично и насочено единствено към запазване на предоставените от марката права, а използване, което е в съответствие с основната функция на марката и изисква използването да е на пазара на стоките, защитени от марката. При преценката на реалното използване съдът приема, че следва да бъдат преценени всички обстоятелства, като отбелязва, че не е нужно наличие на съществено в количествено отношение използване, тъй като това зависи от особеностите на засегнатите стоки и съответния пазар. Допълнително това разбиране е доразвито и в Определението от 27 януари 2004 г. на СЕС по C-259/02, La Mer Technology. В него СЕС отбелязва, че при оценката дали е имало реално използване на търговската марка трябва да се вземат предвид всички факти и обстоятелства, от значение за установяване

дали търговското използване на марката е реално, по-специално дали такова използване се счита за оправдано в съответния икономически сектор за запазване или създаване на дял на пазара за стоките или услугите, защитени от марката. Оценката на обстоятелствата по случая може следователно да включва вземане предвид, наред с останалите фактори, на естеството на въпросните стоки или услуги, характеристиките на съответния пазар и мащаба и честотата на използване на марката. Следователно, използването на марката не е задължително винаги да бъде количествено значимо, за да се счита за реално.

В изпълнение на указанията по делото е допусната съдебно-маркова експертиза, която изследва представените договори за реклама, информационно обслужване, публикации на авторски материали, аудио и видео произведения и др., като съобразява МКСУ в относимата ѝ редакция. Съгласно това заключение, жалбоподателят е извършвал: публикуване на новини и анализи с текст; изготвяне на фоторепортажи - снимки към публикациите и новините; публикуване на видеоматериали - интервюта към новините, репортажи от мястото на събитието; представяне на културна и спортна информация - публикации за предстоящи и/или протекли културни, спортни или други мероприятия; предоставяне на информационно-развлекателно съдържание; публикации на реклами; публикации на статии; предоставяне на възможност за публикуване на коментари под новините, статиите и др. публикации. „Медия груп 24“ ЕООД е извършвало това чрез интернет страницата, базирана на двата домейн адреса - plovdiv24.com и plovdiv24.bg, през процесния период. Вещото лице посочва, че жалбоподателят осъществява използване на регистрираната марка в близък до регистрирания вид на марката за дейностите „рекламни услуги“ и „промоционни и рекламни дейности“ в клас 35. Според вещото лице, жалбоподателят няма дейности в клас 38. Посочените услуги са характерни за телекомуникационен център/компания, която предоставя такива услуги за свои клиенти. Досежно клас 41, вещото лице намира, че маркопритежателят реализира репортерски услуги, информационни услуги в областта на развлеченията и дейности по създаване на фоторепортажи и видео услуги, относими и в полза на други бизнеси. В тези услуги той осъществява дейност под сходна на регистрираната марка като използва диференциращия елемент plovdiv.com на своя интернет сайт. Вещото лице възприема за реализирани посочените по-горе услуги в класове 35 и 41, като услуги в полза на

друг бизнес субект, по данни на счетоводната експертиза и приложените писмени доказателства. Отчитайки обема и характера на пазарния сегмент, вещото лице заключава, че маркопритежателят реализира услуги в полза на друг икономически субект, т. е. осъществява в контекста на марковата доктрина използване на търговската марка в услугите по регистрация „рекламни услуги“ и „промоционни и рекламни дейности“ в клас 35 и „репортерски услуги“, „информационни услуги в областта на развлеченията“ и „дейности по създаване на фоторепортажи и видео услуги“ в клас 41, за целите на друг бизнес субект.

В допълнително заключение вещото лице приема, че „Медия груп 24“ ЕООД реализира използване на регистрираната марка в следните групи услуги от клас 41: публикуване на текстове, с изключение на рекламни текстове; репортерски услуги и фоторепортажи; фотографски услуги; услуги за писане на текстове. Съобразявайки допълнително представената информация по сключени договори с трети страни, вещото лице приема, че не е налице реализиране на дейности в „услуги на доставчици на интернет услуги“ в клас 38, независимо от приложените договори по „излъчване и пренос на данни“. Приоритетно е налице използване на марката в идентичен на регистрацията ѝ вид в представените доказателства и на двата сайта Р.bg и Р.com. Налице е и използване на марката в сходен на регистрацията вид в част от приложените разпечатки, където марката е видима така „Р.“. Понятията „Координирани класове“ и „Кръстосани класове“ не са понятия, използвани в марковата теория и практика. Редица услуги - рекламни, информационни и комбинирани, реализирани при използване на марката - предмет на експертизата, имат свързан и взаимно допълващ се характер. Приема, че на преден план, съобразно текстовете на договорите, приложени към делото излизат услугите в клас 35, а именно дейностите „рекламни услуги“ и „промоционни и рекламни дейности“ в клас 35 и в „репортерски услуги“, „информационни услуги в областта на развлеченията“ и „дейности по създаване на фоторепортажи и видео услуги“, в клас 41. Вещото лице заключава, че маркопритежателят осъществява използване на регистрираната търговска марка в идентичен на регистрацията на марката вид за: „рекламни услуги“ и „промоционни и рекламни дейности“ в клас 35 и „публикуване на текстове, с изключение на рекламни текстове“; „репортерски услуги и фоторепортажи“; „информационни услуги в областта на развлеченията“ и „дейности по създаване на фоторепортажи и видео услуги“; „фотографски услуги; „услуги за писане на текстове“, в т.ч. информационни съобщения за актуални, политически, културни, спортни и други събития от обществения живот“ в клас 41.

След като прецени заключенията на вещите лица съобразно чл.202 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във вр. с чл.144 АПК, съдът в настоящия състав приема следното. Установява се от представените писмени доказателства, че „Медия груп 24“ ЕООД е притежател на марка рег. № 70488 „Р.com Всичко за П. на едно място“, комбинирана. Марката е регистрирана на 06.07.2009 г., със срок на закрила до 15.10.2027 г., за услуги от следните класове:

Клас 35: „реклама; управление на търговски сделки; търговска администрация; административна дейност; търговска информация; икономическо прогнозиране; текстообработка; управление на компютърни файлове“;

Клас 38: „телекомуникации; комуникации чрез компютърни терминали; информационни агенции; изпращане на съобщения; електронна поща“;

Клас 41: „образование; обучение; развлечение, спортна и културна дейност; репортерски услуги; информационни услуги в областта на развлеченията; фоторепортажи; компютърна предпечатна подготовка; видеозаписни услуги“.

Релевантно е използването на процесната марка във връзка с конкретните услуги, за които е била регистрирана, във вид, несъществено различен от регистрираната. С оглед честотата на предлагане и естеството на услугите и спецификите на техния пазар, използването ѝ следва да е

било достатъчно като обем за създаване и поддържане на пазарен дял, откъдето да се обоснове правен извод за реалното ѝ използване. Съдът в настоящия състав намира, че в случая такова използване е налице. Отправна точка за преценката следва да бъде самото съдържание на марката, в която изрично са очертани целеният пазар и аудитория, към която са насочени услугите. Част от регистрираната марка е изразът „Всичко за П. на едно място“. Така, макар от една страна възможният кръг потребители да е неограничен, тъй като услугите се предоставят от онлайн издание, от друга страна, то е фокусирано върху специфична информация – за П., което е име на град и административната област, на която той е център. Съответно, и видно от представените договори и фактури, в релевантния период (както и извън него), маркопритежателят трайно е предоставял услуги на местни държавни и общински органи (областен управител, администрация на общината и подразделения); на местни лечебни заведения и експлоатационни дружества, както и на политически партии. В тази връзка следва да се отбележи, че доколкото предоставяните услуги не изискват сключване на договор в определена форма, съществуването на договорни правоотношения, техните страни и предмет се доказва от представените фактури. При посочената специфика на пазара, към който изданието е ориентирано, представените писмени доказателства установяват достатъчна степен на използване на марката чрез двата сайта P.com и P.bg. В тази връзка следва да се отбележи и, че разширенията съответно .com и .bg имат технически характер. Както изрично е отбелязано в заключението на съдебно-техническата експертиза, двата домейн адреса P.com и P.bg водят към една и съща интернет страница. При идентичността на предоставяното съдържание, към което потребителят бива препратен и в двата варианта, както и решаващата за възприятието част „P.“, несъмнено, последната е в състояние да създава и поддържа впечатление за услугите, предоставяни от маркопритежателя.

Съгласно представените фактури, услугите са предимно от три групи, наименовани „Информационно обслужване“, „Публикации“ и „Рекламни услуги“. Първата група – „Информационно обслужване“ представя понятие със значителен обхват. Към него може да бъде причислена всяка форма на предоставяне на информация – за събития, лица и неограничен кръг други обекти. В допълнение, видно и от представените разпечатки от общодостъпното съдържание на интернет страницата, тя предоставя възможност и на потребителите да публикуват обяви – предлагане и търсене на работа, сделки с имоти и други. Втората група – „Публикации“, също е с неограничен обхват, тъй като такива могат да са както новини, така и реклами, статии и други форми. Третата група – „Рекламни услуги“, има сравнително по-тясно значение.

Така, безпротиворечиво се установява използването на марката съответно за услугите „реклама“ и „търговска информация“ от Клас 35. Тъй като изданието, чрез което маркопритежателят извършва дейността си, е в електронна форма, то имплицитно съдържа услугите „текстообработка“ и „управление на компютърни файлове“. Наред с това, то е форма на услугите от Клас 38: „телекомуникации; комуникации чрез компютърни терминали; информационни агенции; изпращане на съобщения; електронна поща“. Всяка от тях представлява дейност, иманентно присъща на онлайн издание, разпространяващо информация. Поради това, всяка проява на обичайната дейност на това издание представлява използване на марката за посочените услуги. По същите съображения, естеството на присъщата на онлайн изданието дейност, означена с регистрираната марка, обективира използване на последната за услугите от Клас 41: „образование; обучение; развлечение, спортна и културна дейност; репортерски услуги; информационни услуги в областта на развлечения; фоторепортажи; компютърна предпечатна подготовка; видеозаписни услуги“.

Във връзка с услугите от Клас 35: „управление на търговски сделки; търговска администрация;

административна дейност; икономическо прогнозиране” съдът в настоящия състав намира, че съвкупната преценка на дейността на маркопритежателя налага извода, че извършването ѝ обективира прояви на всяка от тези услуги. В решението от 11 март 2003 г. по дело С-40/01 на СЕС е разяснено, че реално използване на търговска марка е налице, когато тя „се използва в съответствие с основната си функция, която е да гарантира идентичността на произхода на стоките или услугите, за които е регистрирана, с цел да се създаде или запази пазар за тези стоки или услуги; реалното използване не включва символично използване с единствената цел да се запазят правата, предоставени от марката. При преценката дали използването на търговската марка е реално, трябва да се вземат предвид всички факти и обстоятелства, от значение за установяване дали търговското използване на марката е реално, по-специално дали такова използване се счита за оправдано в съответния икономически сектор за запазване или създаване на пазарен дял за стоките или услугите, защитени от марката, естеството на разглежданите стоки или услуги, характеристиките на пазара и мащабът и честотата на използване на марката. Фактът, че дадена марка не се използва за стоки, новопоявили се на пазара, а за стоки, които са били продавани в миналото, не означава, че използването ѝ не е реално, ако притежателят действително използва същата марка за съставни части, които са неразделна част от състава или структурата на тези стоки, или за стоки или услуги, пряко свързани с продаваните преди това стоки и предназначени да задоволят нуждите на клиентите на тези стоки“. Аналогично, по дело С-259/02 СЕС посочва, че „Марките трябва да се тълкуват в смисъл, че е налице реално използване на търговска марка, когато тя се използва в съответствие с основната си функция, която е да гарантира идентичността на произхода на стоките или услугите, за които е регистрирана, с цел създаване или запазване на пазар за тези стоки или услуги; реалното използване не включва символично използване единствено с цел запазване на правата, предоставени от тази марка. При преценката дали използването на търговската марка е реално, трябва да се вземат предвид всички факти и обстоятелства, от значение за установяване дали търговското използване на марката е реално в хода на търговията, по-специално дали такова използване се счита за оправдано в съответния икономически сектор за запазване или създаване на дял на пазара за стоките или услугите, защитени от марката, естеството на тези стоки или услуги, характеристиките на пазара и мащабът, и честота на използване на марката. Когато тя служи за реална търговска цел, при посочените по-горе обстоятелства, дори минималното използване на марката или използването само от един вносител в съответната държава членка може да бъде достатъчно, за да се установи реално използване“.

Съвкупната преценка на установените в случая факти налага извода, че търговското използване на марката е реално, то е оправдано с оглед дейността на маркопритежателя за запазване или създаване на пазарен дял на неговите услуги, защитени от марката. В допълнение, естеството на разглежданите услуги, характеристиките на пазара, мащабът и честотата на използване на марката, и по-специално, изрично означеното ѝ предназначение за местната общност, а съответно – отчитайки обстоятелството, че защитените от марката услуги са ориентирани към жителите и институциите на П. и региона, безпротиворечиво обективират реалното използване на марката. Взаимовръзката ѝ с тези услуги е явна в степен, че указва самия избор на услугите, за които марката е била заявена и регистрирана. Този избор е видимо мотивиран от основната дейност на притежателя, поотделно за всяка от услугите, формиращи тази дейност, и в тяхната съвкупност. Поради това съдът в настоящия състав приема, че марката е била използвана в релевантния период за всяка една от услугите, за които е регистрирана. По изложените съображения, решението за отмяна на нейната регистрация не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона – защитата, прогласена в чл.1 ЗМГО.

Тъй като преценката за незаконосъобразност на оспорения акт се основава освен на приложените в административната преписка писмени доказателства, и на установени в производството пред съда обстоятелства, доказателства за които жалбоподателят е могъл да посочи и представи в производството пред ПВ, съгласно чл. 84, ал. 5 от ЗМГО направените разноси не следва да бъдат възстановени.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № РС-134-(1) от 20.10.2022 г. на председателя на Патентното ведомство.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: